

Sygn. akt: I C 1641/12 upr.

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

L., dnia 14 lutego 2013 r.

Sąd Rejonowy w Lublinie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Agata Kawa-Jerka

Protokolant: Wioletta Mróz

po rozpoznaniu w dniu 14 lutego 2013 r.

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.a r.l w L.

przeciwko pozwanemu G. M.

o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. zasądza od strony powodowej (...) S.a r.l w L. na rzecz pozwanego G. M. kwotę 81,25 złotych tytułem zwrotu utraconego zarobku.

Sygn. akt I C 1641/12 upr

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) .á.r.1. z siedzibą w L. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego G. M. kwoty 1004,80 zł z ustawowymi odsetkami od kwot i dat szczegółowo wymienionych w pozwie oraz o zasądzenie kosztów postępowania według obowiązujących norm.

W uzasadnieniu pozwu podała, że przedmiotowa wierzytelność powstała w wyniku zawarcia przez pozwanego z firmą (...) + (...) Sp. z o. o. umowy abonamentowej i nie uiszczenia przez pozwanego opłat za usługi świadczone w 2001 r. Strona powodowa twierdziła, że nabyła wierzytelność przysługującą powyższej firmie w stosunku do pozwanego.

Pozwany G. M. w sprzeciwie od elektronicznego nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Rejonowy w Lublinie wniósł o oddalenie powództwa i zarzucił, że nigdy nie podpisywał z firmą (...) + (...) sp. z o.o. jakiegokolwiek umowy, ani z żadną firmą świadczącą usługi satelitarnej telewizji cyfrowej. Nigdy też nie otrzymywał od tego podmiotu żadnych wezwań. W sprzeciwie wskazał swój adres jako ul. (...) L..

W sprzeciwie uzupełnionym w trybie art. 505³⁷ § 3 k.p.c. G. M. podtrzymał powyższe stanowisko i dodatkowo podniósł, że nigdy nie zamieszkiwał pod adresem wskazanym przez powódkę, a brak załączników do pozwu nie pozwala zidentyfikować go jako dłużnika firmy (...) + (...). Na wypadek, gdyby Sąd uznał, że jest dłużnikiem, pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczenia.

W odpowiedzi na sprzeciw strona powodowa podtrzymała swoje żądania zgłoszone w pozwie i wniosła o nieuwzględnienie zarzutu przedawnienia z uwagi na zbyt późne jego podniesienie – art. 207 § 6 k.p.c. , zaś pozwany nie wskazał, jakie okoliczności uzasadniają przełamanie zasad prekluzji.

Strona powodowa nie ustosunkowała się do pozostałych zarzutów sprzeciwu.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18.06.2010 r. (...) (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. dokonała na rzecz (...)á.r.1. z siedzibą w L. cesji wierzytelności wskazując, że przysługuje jej wymagalna wierzytelność w kwocie 1004,80 zł do osoby o danych: G. M., zam. (...)-(...) L., ul. (...) (bez numeru).

Pismem z dnia 11.12.2012 r. zaadresowanym do G. M. ul. (...) 15/1 , L., strona powodowa wezwała pozwanego do zapłaty i powiadomiła go o cesji wierzytelności. Nie wiadomo, czy pozwany otrzymał to wezwanie – brak potwierdzenia nadania lub odbioru.

Pozwany nie zawierał umowy z (...) (...) sp. z o.o.

Od 1996 lub 1997 r. mieszka na ul. (...) w L.. Ponieważ listonoszka zna go po nazwisku, przekazała mu korespondencję z Sądu wysyłaną na adres wskazany w pozwie.

Dowód:

- umowa szczegółowa, k.23-odwrot,
- częściowy wykaz wierzytelności z dnia 11.12.2012r., k. 29,
- przesłuchanie pozwanego G. M., k. 47-odwrot.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Z kolei przepis art. 232 k.p.c. stanowi, że strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Sąd może (ale nie musi) dopuścić dowód nie wskazany przez stronę.

Niniejsza sprawa była rozpoznawana w postępowaniu uproszczonym, zatem okoliczności faktyczne i wnioski dowodowe nie zgłoszone w pozwie oraz na pierwszym posiedzeniu przeznaczonym na rozprawę mogły być rozpoznawane tylko wtedy, gdy strona wykaże, że nie mogła ich powołać wcześniej lub gdy potrzeba ich powołania wynika później - art. 505⁵ § 1 k.p.c.- - który wiązał w niniejszej sprawie z uwagi na datę wszczęcia postępowania – 09.03.2012 r. Wbrew twierdzeniu pełnomocnika strony powodowej nie znajdował zastosowania art. 207 § 6 k.p.c. w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 16.09.2011 r. która weszła w życie dnia 03.05.2012 r.

W ocenie Sądu pozwany słusznie zarzucał stronie powodowej, że nie udowodniła zawarcia przez niego umowy z (...). Brak istnienia zobowiązania był pierwszym i podstawowym zarzutem sprzeciwu, ale strona powodowa w ogóle się do niego nie odniosła.

Strona powodowa nie przedstawiła umowy zawartej przez pierwotnego wierzyciela z pozwanym, zatem ani pozwany, ani Sąd nie mógł np. zweryfikować podpisu pozwanego, który zawarciu umowy zaprzeczał. Sam fakt, że strona powodowa nabyła wierzytelność przez cesję nie zwalniał jej z udowodnienia faktu zawarcia umowy. Jako podmiot profesjonalnie zajmujący się obrotem wierzytelnościami strona powodowa powinna zadbać o zgromadzenie – przy umowie cesji – dokumentacji pierwotnej związanej z powstaniem zobowiązania i dokumentację taką załączyć do pozwu, czego zaniechała. Zaś częściowy wykaz wierzytelności w tej sprawie nie wystarczał z uwagi na zarzuty zawarte w sprzeciwie – nieistnienia zobowiązania, a przede wszystkim ze względu na brak dokładnego adresu pozwanego, co uzasadniało przypuszczenie, że rzeczywiście ktoś mógł zawrzeć umowę z (...)podszywając się pod pozwanego G. M..

Nie zostały dołączone żadne dokumenty pozwalające na weryfikację podpisu pozwanego. Strona powodowa była reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, który powinien zadbać o należyte prowadzenie postępowania dowodowego i Sąd nie miał obowiązku działania z urzędu w gromadzeniu materiału dowodowego, ani w jego uzupełnieniu. Strona powodowa nie wносиła również o zweryfikowanie adresu pozwanego i do tego zarzutu w ogóle się nie odniosła.

Z powyższych względów Sąd uznał, że strona powodowa nie udowodniła, że w stosunku do G. M. przysługiwało jej roszczenie dochodzone pozwem i z tego względu oddalił powództwo.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i § 2 k.p.c. w zw. z art. 91 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 85 ust. 1 tej ustawy, zasądzając pozwanemu jako wygrywającemu sprawę zwrot kosztów utraconego zarobku.